

Novozákonné spoločné a služobné kňazstvo

Kresťanské náboženstvo v ktorejkoľvek kresťanskej konfesii stavia svoju existenciu na Ježišovi Kristovi, ku ktorému nás viaže viera a sviatosť krstu. Nie všetky cirkvi si vzájomne uznávajú platnosť krstu, ale všetky vedú svojich veriacich k tomu, aby svoju príslušnosť ku Kristovi vyjadrili svojou vierou a prijatím krstu. Katolícke náboženstvo má presne definovanú aj zaužívanú prax a presne rozvinutú náuku v tejto oblasti ako aj tradíciu od počiatku Cirkvi.

Spoločné krstné kňazstvo veriacich. V katolíckej vierouke sa celá Cirkev chápe ako kňazský ľud alebo ako kráľovstvo kňazov. Toto kňazské spoločenstvo (porov. KKC 1119) sa vierou a prijatím sviatostí krstu a birmovania stáva schopným sláviť liturgiu a prostredníctvom Božieho života vďaka Božej milosti vytvára s Ježišom Kristom akoby jednu mystickú osobu. Touto spolupatričnosťou s Ježišom prijímajú pokrstení veriaci účasť na jeho poslaní: obetovať sa Nebeskému Otcovi a posväcovať svet. Dokážu to vďaka intenzívnemu spoločenstvu so svojou hlavou, Ježišom Kristom.

Služobné kňazstvo veriacich. Podobne ako spoločné kňazstvo všetkých pokrstených veriacich, aj služobné, čiže sviatostné kňazstvo má účasť a zakladá sa na jedinom Kristovom kňazstve (porov. KKC 1547). Napriek tomu, že ide o spoločný pôvod oboch foriem kňazstva, predsa medzi krstným a služobným kňazstvom jestvuje podstatný rozdiel. Kým krstné kňazstvo sa uskutočňuje prostredníctvom viery, nádeje a lásky, služobné kňazstvo sa zameriava na rozvíjanie krstnej milosti v spoločnom kňazstve. Teda služobné kňazstvo slúži spoločnému kňazstvu a sprostredkuje mu Božiu milosť. Služobné kňazstvo je jedným z hlavných prostriedkov, ktorými Ježiš Kristus buduje svoju Cirkev, svoje tajomné telo.

V čom spočíva podstata nz-kňazstva? V tom, že sa tajomným spôsobom spájame s Ježišom Kristom a usilujeme sa s ním žiť a všetko robiť tak, ako robil on a tiež sa usilujeme konať to, čo nám odporúčal. Ježiš Kristus bol totiž celou svojou bytosťou kňazom a jeho kňazstvo sa uskutočňovalo každým jeho činom aj slovom, predovšetkým jeho poslušnosťou Otcovej vôli až po smrť a zmŕtvychvstanie. Ježiš Kristus svojou obetou na kríži uskutočnil novú zmluvu, ktorú Boh prisľúbil hlavne cez proroka Jeremiáša (Jer 31,31-34) a to je jedna stála zmluva, ktorá je zapísaná v ľudských srdciach a ktorá má ako dôsledok poznanie Pána a odpustenie hriechov. Ježišovo kňazstvo je teda jeden Ježišov úkon vlastného obetovania sa, darovania sa Nebeskému Otcovi a bratom a sestrám. Ježiš Kristus je tak hlavou svojho tajomného tela, ktoré spolu vytvárajú všetci pokrstení veriaci. Na udržiavanie a upevňovanie

našej jednoty s Kristom ako našou hlavou a jednoty navzájom nám Ježiš Kristus zanechal svoje slovo a prostriedky rastu Božieho života v nás, ktoré menujeme sviatosťami. Božie Slovo a sviatosti sú teda najhlavnejšími prostriedkami, ktoré nám umožňujú priblížiť sa viac k Ježišovi a navzájom a z toho sú odvodené ďalšie spôsoby napomáhania Božieho života v nás ako sú sväteniny, rôzne úkony liturgie, modlitby, spev, liturgické miesta, pobožnosti a iné.

Ak hovoríme, že Ježišovo kňazstvo je v predobrazne naznačené v Melchizedechovom kňazstve, to neznamená, že starozákonné levitické kňazstvo (jeho užšiu vetvu predstavuje Sádokova línia veľkňazského rodu) v novozákonnom kňazstve nemá dnes nijaký význam. Má predobrazný význam a my sme v katolíckej liturgii prevzali mnohé symboly, gestá a iné úkony z tejto starozákonnej liturgie (vkladanie rúk, modlitby, orientácia chrámu na východ /podobne ako synagógy boli orientované na Jeruzalem/, gestá rúk, postoje, spev), nie však podstatu. Podstatu novozákonného klaňania sa Bohu dobre vystihuje Jánovo evanjelium: *Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde. Lebo sám Otec hľadá takých ctiteľov. Boh je duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v Duchu a pravde.* (Jn 4,23-24)

Teda celý náš život ako kresťanov sa má premeniť na jednu bohoslužbu, podobne ako Ježiš Kristus bol kňazom v každom momente svojho pozemského života. Všetko, čo robíme, má byť zamerané na posledný cieľ, ktorým je oslava Boha.

